

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχολήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παραχθὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπερθεῖας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :

Ἔτησια . . . δε. 8,— Ἔτησια . . . φρ. 10,—
 Ἐξαμηνια . . . 4,50 Ἐξαμηνια . . . 5,50
 Τριμηνια . . . 2,50 Τριμηνια . . . 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
 Διὰ τῶν Πρακτορέων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
 τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὁδὸς Ἐφιεῖδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'—Τόμος 21ος Ἐν Ἀθήναις, 6 Σεπτεμβρίου 1914 Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 40

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ μᾶθημα τῆς γεωμετρίας.
Ὁ Καθηγητής. — . . . Ἡ εὐθεία ΑΒ εἶνε κάθετος ἐπὶ τὴν ΓΔ, διότι ἡ γωνία αὐτῶν εἶνε ὀρθή. (Σὺν ἀπόδεικτον Γ' ὑπόθεσις). — Τὴν ἔλαγα πρὸ ὀρθοῦ, Γ' ὑπόθεσις.
Ὁ Γυμνασιάρχης. τοῦ ὁποῦ κατ' εἶγε πᾶσι τ' αὐτοῖς: — Ἡ θεία καθέσται, διότι δὲν εἶνε ὀρθή...
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Ἐφιεῖδου
 τὴν 25 Αυγούστου 1914.

ΚΑΙ ἄλλο κρούσμα λογοκλοπίας. Μὰς τὸ καταγγέλλει ὁ Θέμος Βασιλάκης: Τὸ ποίημα «Στὴν Πατρίδα», ποῦ δημοσιεύθη εἰς τὴν Σ. Σ. Σ. μετὰ τὴν υπογραφήν «Ἀπόγονος τοῦ Κατληγοῦ» εἶνε ἀντιγραφή ἐνός ποιήματος τοῦ κ. Σπ. Μαρτσούκα. (Καὶ ἀντιγραφή κατὰ λέξιν, διότι μερικαὶ διαφοραὶ ποῦ παρατηροῦνται, εἶνε ἀπὸ τὰς διορθώσεως ποῦ τοῦ ἔκαμα ἐγὼ). Μὰ δὲν εἶπαμε, παιδιὰ μου, τόσες φορές, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μοῦ στέλλετε ξένα ἔργα ὡς ἰδικὰ σας; Ἦ εὐχὴ Θεοῦ, νὰ μὴν καταλάβετε ἀκόμη, ὅτι αὐτὸ εἶνε ἀπάτη καὶ κλοπή! Νὰ μὴ τὸ ξανακάνη κανεὶς σας; οὔτε μεγάλος, οὔτε μικρός. Ἦ γὰρ βλέπετε, δὲν εἶμαι ὑπογεγραμμένη νὰ ξέρω ἀπὸ πᾶσι τὰ ποιήματα ὅλων τῶν ποιητῶν. Ποῖος λοιπὸν ρεζιλιάζεται; Ἐκείνος ποῦ ἀντιγράφει.

Ἐἶδα. Ὁνειροσκόπε τῆς Δόξης, ὅτι, διὰ νὰ ἔχης σπῆτι κοντὰ εἰς τὸν στρατῶνα, κἀμινεὶ καὶ σὺ τὴν ζωὴν τοῦ στρατιώτου... σὰ ψέμματα. Ἐξέπνευξ μετὰ τὴν διάναν, παρακολουθεῖς τοὺς στρατιώτας εἰς τὰ γυμνάσια, τρώγεις τὴν ὠρὰν τοῦ συστατίου καὶ ἐπιστρέφεις σὺ σπῆτι μετὰ τὴν «θεοδώρα». Ἦ. ὅ, ἔλλη καίρος ποῦ θὰ κάμνῃς αὐτὴν τὴν ζωὴν καὶ σὺ ἀλάθεια! Καὶ γάρ, πολὺ ποῦ σοῦ ἀρέσει τόσο νὰ τὸ συλλογίζεσαι καὶ νὰ προσομιμάζεσαι.

Νέε Βουλγαροκτονίε, διὰτὶ ὁ ἀδελφός σου δὲν σοῦ ἔδει νὰ διαβάξῃς τὸ φυλλάδιόν μου, ἀλλὰ σὲ ἀναγκάσει νὰ τοῦ τὸ παίρῃς κρυφά... Μήπως τὸ σαλακονεῖς, τὸ μουντζουρονεῖς, τὸ χαλᾷς; Ἄ, αὐτὸ θὰ εἶνε! ἄλλοιῶτα ὁ ἀδελφός σου, ποῦ εἶνε καλὸς καὶ σὲ ἀγαπᾷ, δὲν θὰ εἶνε κανένα λόγον νὰ σοῦ τὸ ἀρνήσῃ. Πῆς του λοιπὸν, ὅτι θὰ τὸ προσέξῃς σὰν τὰ μάτια σου, καὶ νὰ ἰδῇς πῶς θὰ σοῦ τὸ δῶθῃ.

Λαμβάνω τακτικὰ ὅτι μοῦ στέλλεις, **Κάστρον τῶν Καλαμών.** Ἄλλ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ἔτυχε νὰ μὴ ἔγω χῆρον νὰπαντήσω ἐπενδῶς εἰς τὰ γράμματά σου καὶ νὰ μὴ κληρωθῇ τίποτε διὰ σου, διὰ νὰ δημοσιεύθῃ. Σὺμπαισις λοιπὸν καὶ τίποτε ἄλλο. Δηλαδή, καμμία «παρξήγησις». Ἦξκαλοῦθε καὶ ἔλαττε.

Τὰ ἴδια ἀπαντῶ καὶ εἰς σὲ, **Θαλασσοποῖλε τοῦ Στόλου.** Μὴ μοῦ παραπονῆσθῃ! Ἦνεν δυνατὸν νὰ δημοσιεύω πενήντα Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Παίγνια ποῦ λαμβάνω κατ' ἑβδομάδα; Δι' αὐτὸ ἀφίνο πάντοτε τὸν κλήρον νὰ ἐκλέγῃ.

Σὲ συγγάρῳ ἐγκαρδίως, **Κυρίαρχη Ἀσπὴ,** ποῦ ἦλθες «πρῶτη μεταξὺ τῶν ἀριστοτέρων» καὶ εἶμαι ἰδιαιτέρως ὑπερήφανη ποῦ μοῦ τὴ ἀναγγέλλεις «ὅτι μόνον μετὰ χαρὰ, ἀλλὰ καὶ μετὰ εὐγνωμοσύνη, διότι αἰσθάνεσαι ὅτι εἰς τὴν ἐπιτοχίαν αὐτὴν ἔχει καὶ ἡ Διάπλασις τὴν συμβολὴν τῆς». Ἐξῆρα, τὰς ἰδίαις προόδους εἰς τὰ Γαλλικά καὶ εἰς τὸ μαθηδολίον.

Ἐλλήν Ὀπαίτα, πρὸς τὸ παρόν, βλέπεις, ἡ Σελίε Συνεργασίας κατηγγέθη, ἔχουν δὲ μαζεύθῃ τόσα πολλὰ κομμάτια, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μοῦ στέλλετε, πρὶν ἰδῆτε νὰ ξαναρχίσῃ. Ἀπεράσιτες λοιπὸν νὰ γίνῃς ὀνειροπόλος; Ὁραία ἀσχολία. Γράψε μου πῶσες ὀνειρῆδες ἔχεις καὶ ποῦ ἔκαμες τὸ κοτῆτσι σου.

Ὅ, ἔξῃς τελειώνει σήμερα, τὸ εὐμορφὸ γράμμα ποῦ ὁ **Διδυμίος:** «Σουγχαφὰ πολλὰ, ἔ; Τώρα ἔτσι πρέπει: εμεῖς πολλὰ καὶ σὺ λίγα.» —Καὶ ἄλλος, βλέπετε, οἰκονομῶ καὶ μὴ-δου στήλες δι' ἄλληλογραφίαν. Εἶνε ἀρεστή... γὰρ νὰ μὴ ἐξηγουμάστα.

Ὁρμ. ὄγλ. Μπουμπουλίνα, αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ σοῦ ποῖ, ὅτι δὲν ὑπάρχει γῶρος; Ἐνύχῃ νὰ ὑπάρχῃ. Λοιπὸν, ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστῆ δι' ἅσα γράφεις καὶ σὲ πληροφοροῖς, ὅτι τὰ κοριτσάκια τοῦ εἶνε δώδεκα καὶ ἑννεα ἐτῶν, ἔχουν δὲ καὶ ψευδῶνυμα.

Συμμορφούμενος μετὰ τὰς περιστάσεις, καὶ διὰ νὰ μ' εὐκολύνῃ, ὁ εὐγενὴς φίλος μου **Κωστ. Σάβρος** μοῦ ἔστειλεν ἀπὸ τῶρα τὴν συνδρομήν τοῦ 1915. Ὅσοι εἰρηποῦν, δὲν θὰ ἔκμαρναν ἀσχημα ἂν τὸν ἐμυροῦντο.

Ὁραῖος ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἔξῃς: **Σανθὴ Νεοῦδα,** ἠ-ῶρος τοῦ 1913, Ἐλληρικὸν Ἰδεώδες, **Στενὰ τῆς Κρήσας καὶ Πεδίων τῆς Μάχης.**

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδῶνυμα: **Νύμφη τοῦ Νείλου,** κ. (Μ. Μ.) **Παροδόμος,** ἀ. (171) **Καυδία Ἑλλη-νίδος,** κ. (Θ. Κ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ **Σανθὴ Νεοῦδα** (0) μετὰ ἠ-ῶρου τοῦ 1913, Ἐγὼ εἰμ' Ἐγὼ, Μὴ μου ἄπτον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: **Γεννιόμυρον Στρατηλάτη** (σοῦ ἔστειλα τὸ κάλυμμα) Ἄσπασα τῆς Ἑλευθερίας (ἀν ἦτο μόνον ὁ κίνδυνος τῆς ἐλλείψεως γάρτου, καὶ ἄλλ' εἶνε, βλέπετε, καὶ ἡ ἐλαττωσις τῶν εἰσπραξέων) **Αὐθιαν Γαῖ;** (ποῦ νὰ τὸ καταχωρήσῃ τὸ Κρυπτογραφικόν; διάβασε τὸν Ὁσέγγον νὰ ἰδῇς τί λέγει διὰ τὰς Ἀσκήσεις) **Κυκλάμυρον** (ἔστειλα: ἀς ἐπίσω ὅτι θὰ ξανάλθῃ καὶ ὅτι τότε δὲν θὰ εἶνε τόση ζήτησ) **Φάουρα** (δὲν εἶνε λιγὰν σκληρὸν νὰ τοῦ τίτοιο πράγμα; μὴ τοῦ ἀπαντήσῃς καὶ τελειώνει ἐν τούτοις νομίζω, ὅτι ἡ εὐγένεια θάπαιτοῦσας νὰ τοῦ γράψῃς διὰ λόγια καὶ νὰ τοῦ πῆς μετὰ τρόπο αὐτὸ ποῦ σκέπτεσαι) **Τέλλων Ἄργον** (μὰ βέβαια ὅτι σὲ τέτοιαις περιστάσεις δὲν ὑπερπαύει μίαν ἑξαίρετικὴν ἐκδοσὴν νομίζεις δὲ ὅτι καλύπτονται τὰ ἔξοδα ἀν τὸ ἀγοράσῃν τοιαυτοῖσι; μᾶθῃ ὅτι καὶ γ' ἴσως δὲν ἀρκοῦν) **Ἀγγελικὴν** ἱ. Π. (εὐχαριστῶ πάρα πολὺ γὰρ τὰ καλά λόγια καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ λέγῃς τὰ ἴδια ὅσα τὰ παιδιὰ ποῦ σ' ἀκούουν) **Σ. Μικρο.** (ἔστειλα) **Ἀπόγονοι τοῦ Χατζηχοῖστου.** Ἀδοξασμένο **Ναικό-πουλο** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 25ην Αυγούστου, νὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 146ος Διαγωνισμὸς Λύσεων
Αὐγούστου-Νοεμβρίου
Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 2ας Νοεμβρίου

415. Λεξιγράφος

Σύμφωνα μετὰ τοῦ προσώπου Μέλος, ἴδτω, συνενώνεις. Καὶ σαλατικὸν ὄρατον Ἀπροόπιως φανεροῖναι.

416. Μεταγραμματισμὸς

Ἀπεράκτον ἂν μείνῃ. Ἦν' ὄργανον γλυκὸν Ἐν γάρματι τοῦ ἂν ἀλλάξῃ, Πόλις ἑλληνική.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τριφυμίας

417. Στοιχειοτονόγραφος

Ἐπιπλοῖ τὰς διαβάσεις: Ἐν ἀλλάξῃ τῶν τῶν Μῆτ' ἀποκαταστήσῃν. Ἐπιπλοῖ τῆς θαλάσσης.

418. Γωνία

+ * * * * * = Ἰσθμὸς τῆς Ἀμερικής.
 * + * * * * = Ἑλληνας ἀνίμος.
 * * + * * * * = Στρατηγὸς ἀρχαῖος.
 * * * + * * * * = Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας.
 * * + * * * * = Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
 * + * * * * = Ποταμὸς τῆς Γαλλίας.
 + * * * * * = Ἠῶσις τοῦ Αἰγαίου.

419—423. Μαγικὸν Γράμμα

Ἦ ἀνταλλαγὴ ἐνός γράμματος, ἐκάστης τῶν ἀπὸ τοῦ λέξων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, μετὰ ἢ ἀνευ ἀναγκαζομετισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις:

424. Ἑλληποσύμφωνον

η - ωα - αουα - * - - αη - σε

425. Γρίφος

μα μα μα ΤΜ ΤΜ ΤΜ
 Ὁ Τέφ μα μα ΤΜ λ' ΤΜ φρο Ν
 μα μα ΤΜ ΤΜ

ΜΙΚΡΑ ἈΓΓΕΛΙΑ

Ἐγίμαι, **Λοδασμένη Ρήνη,** ἀντιπροσωπεῖαν **Συλ-λόγου «Κρήτης».**

ΞΑΝΘΗ ΝΕΡΑ Γ' ΔΑ
 [14'—101]

Ἡ Πάχη Γαρίδη, τί γίνεσαι; Ἀύσεις δὲν ἔλαβον. Ἐγὼ θὰ σοῦ στέλω. — Ἄγαμ. Ν. Μπαρονόξης.

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 36ου ΦΥΛΛΟΥ
 (Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 295)

ΑΘΗΝΩΝ: Αεσ. Α. Χαριμπούσης, Διον. Α. Καραθανάσης, Θ. Ν. Φραγκίας, Β. Α. Περίδης, Δ. Ὁρ. Κατσάσης, Γ. Ἄλ. Κοκκίνας, Γ. Β. Περσινάκης, Ὁδ. Ν. Καλλίνικος, Εἰρήνη Καλλινίκου, Κωνστ. Καλλίνικος.
ΑΙΓΙΝΗΣ: Μιχαὴς Παγανίνης.
ΑΡΓΟΥΣ: Μον. Καὶ Οἰκονομῶ.
ΒΟΛΟΥ: Α. Κ. Λυμναδοπούλου.
ΓΥΘΕΙΟΥ: Γ. Δ. Γαῖτος.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ζακυνθινὸ Ἀεράκι, Διον. Γα-βριέλης.
ΘΗΒΩΝ: Κ. Σ. Χατζηγιάννου.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Νέος Βουλγαροκτονος.
ΚΟΝΣΤΗΠΟΛΕΩΣ: Διδυμίος, Νύμφη τοῦ Δουμοῦ.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Στυλ. ἱ. Δούβλης, Εὐφ. Κ. Ἀ-στεροῦδης.
ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Ναταλία Π. Παρά.
ΠΑΤΡΩΝ: Μικρὸς Εὐέλπις, Πατρινο Ναυτό-πουλο.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Γ. Παπαδάκης, Α. Γ. Βαρε-λάς, Θ. Γ. Βασιλάς, Κ. Γ. Νικολοπούλου.
ΣΥΡΟΥ: ἱ. Ν. Μωραΐτης, Ν. ἱ. Βάτης.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Ἀθ. ἱ. Ἀναγνωσταδης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γενναῖομυρος Στρατηλάτης, Εὐ-άγγ. Θ. Βαθύτης, Παν. Β. Τυκάδος, Λουκία Σ. Μακρυγιάννη.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν εὐχρόντον ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληρωτὶδα καὶ ἐκλήρωθσαν οἱ ἔξῃς δύο: **ΛΟΥΚΙΑ Β. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ** ἐν Χαλκίδι καὶ **ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΑΒΡΙΕΛΗΣ** ἐν Ζακύνθῳ, οἱ ὅποιοι ἐνεργάφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου.

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCELI

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπερίμεναν τὸν Χαζίμπ. Ὁ ἔπληγαινε βεβαίως νὰ τοῖς ἀναγγεῖλῃ ὅτι, κατόπιν τοῦ σφάλμα-τος, εἰς τὸ ὅποῖον ὑπέπεσον ὁ Τζούλης δύο φορές, δὲν ἤμποροῦσαν πλέον νὰ τοὺς κρατήσουν εἰς τὸ παλάτι. Ἀλλὰ δὲν ἐδέ-χθησαν καμμίαν ἐπίσκεψιν, καμμίαν δια-ταγήν. Ὁ Τζούλης ἐπέρασε τὴν ἡμέραν του ἀλλόθων, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Λου-λού, τῆς κομπρέσσης τῶν πληγῶν του καὶ ἀνακλιθὸν σὲ γέφυρα ἐκδικήσεως.

Ἦλην τὴν νύκτα εἶχε πυρετὸν κ' ἐπο-νοῦσεν εἰς ὄλιν τοῦ τὸ σῶμα. Ὁ Λουλού, ὁ ὅποιος ἠγγρύπνει πλη-σίον του, ἐτρέμαξε νὰ τὸν βλέπῃ κάθε τό-σον νὰ πηδᾷ ἀπὸ τὸ κρεββάτι καὶ νὰ προ-φέρῃ λέξεις ἀτυχευτήτους.

Ἀπειλοῦσας νὰ ξεριζώσῃ τὰ γένεια τοῦ Σουλτάνου καὶ νὰ βγάλῃ τὰ μάτια τοῦ Χαζίμπ. Τὸ πρῶτ' ἔμμος ἔπεσον ὁ πυρε-τός, ἔπαυσε τὸ παραλήρημα καὶ ὁ Τζού-

Ὁ γέρον Μαρκοῦνός ἐξέτινε τὸν βραχίονά του... (Σελ. 302, στ. 6')

λης ἀπεκοιμήθη. Τὸ μεσημέρι ἐ-ξύπνησε καλλίτερα. Αἱ πληγῆαι τοῦ ἤρ-χισαν νὰ ἐπυλωῶ-νυνται καὶ νὰ πο-νοῦν ὀλιγώτερον. Ἐκείνο ποῦ τὸν ἐ-στενοχώρει περισ-σότερον, ἦτον ὅτι δὲν ἤμποροῦσε νὰ περπατήσῃ. Τὰ πέλ-ματα τῶν ποδῶν του ἦσαν καταπι-γωμένα.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μπέν Σελιμάν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς δευτέρας μετὰ τὸ ξυλοκόπημα ἡμέρας, ὁ Τζούλης καὶ ὁ Λου-λού ἦσαν εἰς τὸ δωμάτιόν του, συσκεπτό-μενοι διὰ γλιτοσπὴν φορὰν περὶ τῆς σω-τηρίας τῶν, ὅταν ἡ θύρα ἠνοιχθῇ καὶ εἰ-σέλθῃ ὁ Χαζίμπ ἀκροαθόμενος ὑπὸ τοῦ Μπέν-Σελιμάν, τὸν ὅποῖον εἶχαν νὰ ἰ-δοῦν ἀπὸ τῆς ἐξόδου του εἰς τὸ παλάτι.

— Ἐλῶς πάντων! ἀνέκραξεν ὁ Τζούλης ἀνακλιθόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης, νὰ αὐτὸ ποῦ ἐπερίμενα. Ἐρχονται νὰ μᾶς διώξουν!

Τότε ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Μπέν Σελιμάν καὶ μετὰ τὸ κομπῶδες ὕ-φος ποῦ συνήθειεν, τοῖς εἶπεν, ὅτι ἔμαθε τὰ δυσάρεστα ποῦ συνέθε-σαν εἰς τὸν προστατευόμενον του, ἐξ αἰτίας τῆς ἀρροσύνης του. Ἐ-ζήτησε τότε τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ Χαζίμπ καὶ ἦλθε νὰ ἐ-πισκεφθῇ καὶ νὰ συμβουλεύσῃ τὸν μικρὸν Γάλλον πῶς ἔπρεπε νὰ φέρεται εἰς τὸ μέλλον.

— Ποῖο μέλλον; ἀνέκραξεν ὁ Τζούλης; καλέ, μῆτις θέλομε νὰ φύγωμε ἀπὸ τὸ παλάτι, καὶ μάλιστα σήμερα.

— Μάλιστα, προσέθεσεν ὁ Λουλού; δὲν θέλομε νὰ μείνωμε οὔτε ἡμέρα περισσώτερο εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, ὅπου οἱ κακοὶ ἄνθρωποι εἶσι, χωρὶς κανένα λόγο, μᾶς δέρ-

Μὰ τί θέλεις νὰ κάμωμε τίποτα;... (Σελ. 302, στ. γ')

νοῦν καὶ μᾶς πατοῦν μετὰ λόγῳ των. Ὁ γέρον Μαρκοῦνός ἀπεκρίθη ἡσυχώ-τατα, ὅτι ἂν ὁ Τζούλης ἦτο φρόνιμος ὡς ὁ Λουλού, δὲν θὰ τῷ συνέβαινε κανὲν ἀπὸ αὐτὰ τὰ δυστυχήματα.

— Ἀδιάφορο, ἐπέμεινε ὁ μικρὸς ὀέ-λομε νὰ φύγωμε.

Μετὰ τὴν κατηγορηματικὴν αὐτὴν δή-λωσιν, ὁ Χαζίμπ καὶ ὁ Μπέν Σελιμάν ἤρχισαν νὰ συνομιλοῦν ἰδιαιτέρως εἰς γλωσ-σαν μαροκινήν. Ἡ συνομιλία τῶν διήρ-κετε τόσο πολὺ, ὥστε ὁ Τζούλης, ἀτυχο-μονήσας, τοὺς ἐφώνασε:

— Ἐ, γὰρ νὰ σᾶς ποῖ!.. Ξεῦρετε διὸ δὲν εἶνε πολὺ εὐγενὴς αὐτὸ ποῦ κάνετε;.. Πιάψετε πιά τὴν κορακιστικὴν σας! Δὲν χρειάζεται καὶ τόση παρλάτα, γὰρ νὰ πῆτε ὅτι θέλομε νὰ φύγωμε τὸ γρηγορότερο!

Ἐπιτέλους οἱ δύο Μαρκοῦνοι συνεννοή-θησαν καὶ ὁ Μπέν Σελιμάν ἀνήγγειλεν εἰς τὰ παιδιὰ τὸ ἀποτέλεσμα.

— Μικροὶ μου φίλοι, τοῖς εἶπε; διε-βίβασα τὴν ἐπιθυμίαν σας εἰς τὸν μεγάλον Ἐπιμελητήν, ἀλλὰ δὲν εἶνε δίκαιον διατε-θερμένος νὰ σᾶς ἀφίσῃ νὰ φύγατε.

— Πῶς; ἐφώνασαν συγχρόνως ὁ Τζούλης καὶ ὁ Λουλού; δὲν εἴμεθα λοι-πὸν ἐλεύθεροι;

— Ἐννοοῦν νὰ μᾶς κρατήσουν ἐδῶ διὰ τῆς βίας; Ὁ Μπέν Σελιμάν ὕψωσε τὰς χεῖρας

διά να κατευθάσῃ αὐτὴν τὴν ἐξέγερσιν, καὶ ἀπεκρίθη :

— "Ὀχι, φίλοι μου, δὲν εἶθε ἐλεύθεροι !

— Καὶ ὅμως... Τότε ὁ γέρον Μαρκοκινὸς τοῖς ἐξηγήσατο διὰ μακρῶν, ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ τῷ εἰγε δώσαν, ὁ Χαζίμπ ἀνέλαβε τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ κ. Ρισανέλ.

Εἶχε στείλῃ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας εἰς ὁλοὺς τοὺς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Καὶ εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐπερίμενον, ἐλογιάριζε νὰ κρατήσῃ εἰς τὸ παλάτι τὸν υἱὸν τοῦ ἐκατομμυριούχου. "Ἄλλως τε, προσέθεσεν, ὁ νέος ἦτο βιολιστὴς ἀξιόλογος καὶ συνέβαλλεν εἰς τὴν τελεσιτέραν συγκροτήσιν τῆς ὀρχήστρας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου.

Ὁ Λουλοῦ καὶ ὁ Τζούλης ἐκυττάζοντο κατὰ πλῆκτοι πρὸ τῆς νέας αὐτῆς ἐπιπλοκῆς.

— Δὲν ἐπερίμενα τὴν φροντίδα ἐκ μέρους τοῦ κυρίου Χαζίμπ, εἶπεν ὁ Τζούλης.

— Ναι, ὑπέλαβεν ὁ Μαρκοκινὸς, δὲν θέλει νὰ ἐκθέσῃ ἕνα τόσο μικρὸ παιδί εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ ὀλιπαντοῦσθε βέβαια, ἀν ἐταξιδεύουν ἐδῶ ὀλομόναχο καὶ χωρὶς λεπτὰ. Θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑπόλογον ἀπέναντι τοῦ κ. Ρισανέλ καὶ ἐννοεῖ νὰ τοῦ παραδώσῃ τὸν υἱὸν τοῦ ἴδιου.

Ὁ Τζούλης ἔβαλε τὰ γέλια.

— Κατάλαβα, εἶπε, κατάλαβα !..

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν Λουλοῦ, ἐξηκολούθησε :

— Τὰ χρήματα πάλι εἶνε ἡ αἰτία ! Αὐτὸς ὁ παλιχοχαζίμπ, παραδόπιστος καὶ κλέφτης σὺν τοῖς ἄλλοις, ἔμαθε πῶς ὁ πατέρας σου ἔχει μεγάλη περιουσία καὶ θέλει νὰ σὲ δώσῃ ὁ ἴδιος ἑαυτὸν, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ μπαξίσι τοῦ. Ξαναρχίζει ἡ ἴδια ἱστορία τοῦ Κατακνητοῦ, λιγὰν τροποποιημένη. Μπορεῖ μάλιστα ὁ Χαζίμπ αὐτὸς νὰ εἶνε συνεννοημένος καὶ μετὰ τὸν κ. Δίν, ποῦ θὰ ἐπληροφόρηθῃ βέβαια ἀπὸ τὸν πιστὸν τοῦ Ζερμαίν ὅτι εἶμεθα ἐδῶ.

Ὁ Μπέν - Σελιμὰν ἤκουε τὰς ἐξηγήσεις αὐτοῦ τοῦ Τζούλη μετὰ τὴν ἀπάθειαν, ὡς νὰ

μὴν ἐννοοῦσε τί ἐλεγε, καὶ ἄμα ἐτελείωσαν ἡ ἐκκρίσις τοῦ θυμοῦ του, εἶπεν ἀπλῶς :

— Ἡ θέλησις τοῦ κυρίου σας εἶνε νὰ μείνῃτε καὶ ὅλ' μείνῃτε !

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἰδοῦμε ! ἐπιθύρσεν ὁ Τζούλης.

Ὁ γέρον Μαρκοκινὸς ἐξέτεινε τὸν βραχίονά του ἀνωθεν τοῦ Τζούλη.

— Ὑπομονή, φίλε μου, τῷ εἶπε μετὰ γλυκύτητα, καὶ μὴ τὰ βάλῃς μετὰ ἀνθρώπους πρὸ δυνατοῦ ἀπὸ σένα. Ὁλ' νικηθῆς !

Μετὰ τοῦτο, χωρὶς ἄλλον ἀποχαιρετισμὸν, ἔστρεψε τὰ πόδια καὶ ἐξῆλθε. Ὁ Χαζίμπ, ἀφώγος, τὸν ἠκολούθησε.

Ὁ Τζούλης, μόνος τώρα μετὰ τὸν μικρὸν τοῦ φίλου, ἐξεφράξῃ καὶ πάλιν :

— Νάτα μας !.. Φυλακισμένοι πάλι σὲ φυλακὴ χειρότερον κ' ἀπὸ τὸ Καταραμένον Κασμῶ ! Βάζω στοίχημα τὸ κεφάλι μου, ὅτι ὁ Κατακνητὸς εἶνε ἀνκατευμένος καὶ ἑαυτὴν τὴν ἱστορία !

— Μ' ἂν ὁ Χαζίμπ λέγει τὴν ἀλήθειαν ; παρετήρησεν ὁ Λουλοῦ, ὁ ὅποιος δὲν ἐστραφίετο λογικῶς ἂν καταγίνεται πραγματικῶς νὰ βοῇ τὸν πατέρα μου ;...

Τότε, τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ περιμένωμε ἐδῶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν του.

— Μὰ τί λές, ἀνόητε ; ἀνέκραξεν ὁ Τζούλης γιὰ νὰ μὰς βρῇ, σὲ δύο μέρες, ὁ κ. Δίν, ποῦ εἶνε φίλος τοῦ Σουλτάνου καὶ κάνει ὅ,τι θέλει, καὶ νὰ μὰς γραπώσῃ ; Φαίνεται ὅτι σὲ τρῖνες τυχθῆς σου ἐσένα, καὶ θέλεις σῶναι καὶ καλὰ νὰ σοῦ τὰ κόψουν.

Εἰς τὴν φρικώδη αὐτὴν ἀνάμνησιν, ὁ Λουλοῦ δὲν ἐδοκίμασε πλέον νὰ μεταπέσει τὸν φίλον του, καὶ ἠρκέσθη νὰ τὸν ἐ-

ρωτήσῃ : — Καλὰ ὄλ' αὐτά. Μὰ τί θέλεις νὰ κάμωμε τώρα ;

— Νὰ τὸ σκάσωμε ἀπὸ δῶ, ὅπως ὀπως, πρὶν ἔλθῃ ὁ κ. Δίν.

— Ἀδύνατο ! Ὑπάρχουν φρουροὶ σὲ κάθε πόρτα τοῦ παλατιοῦ.

— « Ἀδύνατο » δὲν εἶνε λέξις τοῦ λεξικ. ὁ μου. Πῶς ἐγλυτώσαμε ἀπὸ τὸ Καταραμένον Κασμῶ ;

Ὁ Λουλοῦ ἔδειξε τὰ πρισμένα πόδια τοῦ Τζούλη καὶ εἶπε μελαγχολικῶς :

— Τότε ἦσαν καλὰ, ἦσαν γερὰς, μπορούσες νὰ περπατήσῃς, νὰ τρέχῃς ἐνῶ τώρα ;...

Ὁ σπουδαστὴς ἠθέλησε τότε νὰ δείξῃ εἰς τὸν φίλον του, ὅτι μετὰ τὴν θέλησιν του ἠμποροῦσε νὰ κατανικήσῃ, καὶ τὸν πόνον. Καὶ κατέβη ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Ἀλλὰ μόλις ἐπάτησε τὰ πόδια του, ἐπόνεσε τόσο πολύ, ὥστε, ἂν δὲν τὸν ἐκρατοῦσεν ὁ Λουλοῦ, θὰ ἐπίπετε.

— Βλέπετε λοιπὸν ;...

Ὁ Τζούλης ἐξηπλώθη πάλιν εἰς τὸ κρεβάτι του καὶ ἐσιώπησε. Ἐν τούτοις δὲν ἐθέλωρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἠττημένον κ' ἐξηκολούθει νὰ κάμῃ σχέδια μυστικῶς...

Ὁ Λουλοῦ, τὸν ὅποιον ἐκάλεσαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς μουσικῆς, ἠγαγκασθὴ μετὰ λύπην τοῦ νάβῃ τὸν Τζούλην, ὑποσχόμενος νὰ ἐπιστρέψῃ μόλις θὰ ἔμειναν ἐλεύθεροι.

— Νὰ καθῆσαι ἔμωε φρόνιμα ! προσέθεσε φεύγων.

— Ναι, καὶ, ἀπεκρίθη ὁ Τζούλης ἄρισέ μου ὅμως τὴν πόρτα ἀνικητῆ.

Ἀπὸ τὸ κρεβάτι, ὁ σπουδαστὴς ἠθέλησε νὰ βλέπῃ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν αἴθουσαν.

Μετὰ ὅλα ὅσα ὑπέστη, μετὰ ὅλους τοὺς στρατιώτας ποῦ ἔδλεπε νὰ φρουροῦν κάθε θύραν, καὶ μολοντοὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ σταθῇ εἰς τὰ πόδια του, ὁ ἀκατάβλητος, ὁ ἀνίκητος Τζούλης ἐσκέπτετο ἀκόμη νὰ δραπετεύσῃ.

Ἐμμένειν οὕτω πολλὰς ὥρας ἀκίνητος. Εἰς τὸ παλάτι ἡ συνήθης ζωὴ ἐξηκολούθει κανονικῶς. Ὁ Τζούλης ἤκουσε τὸν κώδωνα, ὁ ὅποιος ἀνήγγειλε τὸ γέμμα τοῦ προσωπικοῦ, — ἔπειτα ἡσυχία. Κατὰ τὰς ἑβδόμας ὥρας τῆς ἡμέρας, ἐκτὸς τῶν φρουρῶν καὶ τῶν μαύρων, ὅλοι εἰς τὸ παλάτι ἐκοιμῶντο. Καὶ ὁ Τζούλης ἐπίσης ἀπεκοιμήθη.

"Ὀ !... Ὀ !..."

Ὄταν ἐξύπνησε τὸ ἀπόγευμα, ἦτο ὁ ὀλίγον καλλίτερον. Τῷ ἐφάνη, ὅτι τὰ πόδια του θὰ ἠμποροῦσαν νὰ τὸν κρατήσουν κ' ἐδοκίμασε πάλιν νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ κρεβάτι.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

(Συνέχεια ἴδου σελ. 299)

— Κύριε προϊστάμενε, εἶπεν ὁ Ἐρβελίν, ὡστερ' ἀπὸ τὴν ἀνάπαυσιν, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸ μου δυνατώτερον παρά ποτε.

Τώρα πιά δὲν θὰ συλλογισθῶ τίποτε καὶ κανένας δισταγμὸς δὲν θὰ με κρατήσῃ. Θάναλω τὸν ἀγῶνα με ἀπόφασιν, με τόλμην. Εἶπα, ὅτι ἢ θὰ συλλάβω τὸν Πλὸν ἢ θὰ με συλλάβῃ αὐτός. Ἐλπίζω ὅμως, ὅτι ἐπὶ τέλος ἐγὼ θὰ ἦμαι ὁ νικητὴς.

Ὁ κ. Κράμπ ἐχαμογελοῦσε. Ἐθαύμαζεν ἀπὸ μέσα του τὸ ἀκαταδάμαστον θάρρος καὶ τὴν μεγάλην ἀνδρείαν τοῦ νεαροῦ ἀστυφύλακος.

Τὴν στιγμὴν ποῦ ἐφουγεν, ὁ Ἐρβελίν προσέθεσεν :

— Ἀρχηγέ, πρέπει νὰ ξεθύρετε, ὅτι ἐχρησιμοποίησα τὸν καιρὸν τῆς ἀργίας μου διὰ νὰ τελειοποιηθῶ εἰς τὴν τέχνην τῆς μεταμορφώσεως καὶ, καθὼς θὰ ἴδῃτε σὲ λίγο, ἐφθασα εἰς ἀποτελέσματα ἐκπληκτικῶς ἀπίστευτα. Προσκυνῶ, κύριε Κράμπ !

Ὄταν, μετὰ μίαν ὥραν, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, δύο χωροφύλακες ποῦ ἐστέκοντο ἐκεῖ ἔξω, τὸν εἶδαν καὶ εἶπαν :

— Τί ὥρατο καὶ κομψὸ κορίτσι ! (*)

Ὁ Ἐρβελίν εἶχε μεταμορφωθῆ εἰς δεσποινίδα καὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν γνωρίσῃ κανεὶς !

Δὲν τὸ ἔκαμιν, ἐννοεῖται, γιὰ ὄχτος. Ὁ Ἐρβελίν εἶχε τὸν σκοπὸν του. Ἀπὸ δύο μηνῶν κανὲν ἀδαμαντοπωλεῖον δὲν εἶχε ληλατηθῆ εἰς τὸ Παρίσι, ὁ δὲ ἀστυνομικὸς ἔκρινεν εὐλόγως, ὅτι ἡ ἀπεργία αὐτὴ δὲν ἠμποροῦσε νὰ διαρκέσῃ πολὺ.

Τὴν ἡμέραν λοιπὸν ἐκείνην, ἐσκόπευε νὰ ὑπάγῃ νὰ περιεργασθῇ ἀπέξω τὰ διάσπορα ἀδαμαντοπωλεῖα, διὰ νὰ ἴδῃ τί ἐκτακτὸν συνέβαινεν ἐκεῖ-ἄγῳ. Ἡ μεταμορφώσις του τῷ ἐχρησίμισε, διότι κανεὶς δὲν θὰ ὑποπτεύετο βλέπων μίαν δεσποινίδα νὰ χαζεύῃ στῆς βιτρίνες τῶν μαγαζιῶν. Ἦτο τόσο φυσικόν !

Ἐπληρώσεν ἔτσι ὀλίγας ὥρας εἰς τὸ Παρίσι, μετὰ ὅλην τὴν ἀνεσιν, χαριτωμένως καὶ κομψότατος μετὰ τὸ καλοκομ-

μένον του φουστάνι καὶ μετὰ τὸ μεγάλο του χαπέλλο, ποῦ ἐσκόλιαζε τὸ λεπτόν, εὐμορφὸν πρόσωπόν του.

Εἰς τὰς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα, εὐρίσκειτο εἰς τὴν ὁδὸν Προδρηγγίας, κυττάζων μίαν βιτρίναν ἀδαμαντοπωλεῖου, ὅπου ἦσαν ἐκτεθειμένα τὰ ἱραιότερα κοσμήματα, ὅταν μίαν ἄλλην κυρία, κομψοτάτη ἐπίσης, ἐσταματήσεν ὀλίγον ἐκεῖ ἔμπροσθεν.

Ὁ Ἐρβελίν ἐπῆγε νὰ τὰ χάσῃ ἀπὸ τὴν χερὰν του : ἡ νεαρά ἐκείνη κυρία ἦτο ἡ κόρη τοῦ Μαρσέλ Ἀρνῶ. Παρατήρησεν, ὅτι ἐκύτταζεν ἐπιμονῶς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταστήματος, ὅπου μετ' ὀλίγον εἰσῆλθε. Ὁ ἀδαμαντοπώλης τὴν ἔβαλε νὰ καθῆσθαι κ' ἐπῆγε νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν βιτρίναν τοῦ μίαν θήκην με δακτυλίδια, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Ἐρβελίν παρατήρησεν ἕνα μὲν ἄλλον σάφειρον.

Ὄταν ἡ θήκη ἀπετέθη εἰς τὸ τραπέζι, ἡ δεσποινὴς Ἀρνῶ ἤρξατο νὰ βγάξῃ ἀπὸ μέσα, τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου, τὰ δακτυλίδια καὶ νὰ τὰ ἐξετάξῃ. Μετ' ὀλίγον ὅλα τὰ δακτυλίδια ἦσαν σκορπισμένα ἐμπρὸς τῆς, ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην θὰ ἐζήτησε βέβαια κάτι ἄλλο, διότι ὁ ἀδαμαντοπώλης ἐγύρισεν, διὰ νὰ πάρῃ μίαν ἄλλην θήκην, ἀπὸ μίαν βιτρίναν ποῦ ἦτο ἀπὸ πίσω του.

Ἡ δεσποινὴς Ἀρνῶ, τὴν ὅποιαν ὁ Ἐρβελίν δὲν ἔπαυσε νὰ κυττάξῃ, ἐκρυψε γρήγορα-γρήγορα τὸν σάφειρον εἰς τὸ μανσούν της.

Μετ' ὀλίγον ἐσχηκώθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀδαμαντοπώλην :

— Πολὺ καλὰ ! θὰ ξανάλθω αὔριο μετὰ τὸν ἀνδρα μου καὶ θάγοράσω.

Καὶ ἐξῆλθεν.

Ὁ Ἐρβελίν θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν ἀδαμαντοπώλην καὶ νὰ συλλάβῃ μάλιστα τὴν κλέπτριαν Ἀλλὰ τὸν ἐνδέεφερε πρόπαντων νὰ μῶθῃ τὴν κατοικίαν τῆς δεσποινίδος Ἀρνῶ. Πάντα θὰ ἦτο καιρὸς νὰ τὴν συλλάβῃ. Τὴν ἠκολούθησεν. Εἰς τὴν πλατεῖαν Δρουά, τὴν εἶδε νάναθαίνῃ εἰς ἕν αυτοκίνητον καὶ τὴν ἤκουσε νὰ λέγῃ εἰς τὸν σωφῆρ :

— Ὄδὸς Ἀμυγδαλεῶν, 113.

Ὁ Ἐρβελίν ἤξευρε πλέον ἐκεῖνο ποῦ ἠθέλε. Κ' ἐνῶ ὁ σωφῆρ καθήρχετο ἀπὸ τὸ ἐδώλιόν του διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν μηχανήν, τὸν ἐπλησίασε χουφὰ καὶ τοῦ ἔβαλεν εἰς τὸ χερὶ τὴν κάρταν του, διὰ νὰ ἰ-

"Ὅλα τὰ δακτυλίδια ἦσαν ἐμπρὸς της..." (Σελ. 303)

"Ἐνας ἐργάτης εἰσῆλθεν εἰς τοῦ Μπαρμπα - Λαρόζ".

δῆ ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ μετρημισμένον ἀστυνομικόν. Ἐπειτα τοῦ εἶπε σιγά :

— Ὁδήγησε τὴν ἐπιβάτιδά σου εἰς τὴν Ἀστυνομία, καὶ γρήγορα ! θὰ σὲ ἀκολουθήσω καὶ θὰ σοῦ δώσω εἰκοσι φράγκα.

— Πολὺ καλὰ ! εἶπεν ὁ σωφῆρ.

Καὶ τὸ αυτοκίνητον ἐξεκίνησε.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α') Μαγικὴ εἰκὼν

Μετὰ τὸν φακὸν εἰς τὸ χερὶ, κυττάει διὰ νάνακαλύψῃ τὴν γυναῖκά του. Ποῦ νὰ εἶνε ;

β') Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γεναιοπόλεμου Στρατηλάτου

	ΔΗΣ			
	ΔΔΙ	ΚΤΙ	ΠΡΑ	
ΔΙ	ΝΟΣ	ΛΟΣ	ΔΑ	ΦΕΙ
	ΕΙ	ΑΣ	ΤΕ	
		Ι		

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθῶν τὰ ὀνόματα τεσσάρων καλλιτεχνῶν τῆς ἀρχαιότητος, γλυπτῶν ἢ ἀρχιτεκτόνων.

γ') Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Λογοπαίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βυβαντίδος

La santé n'est pas santé ; la maladie est santé.

Qu' est-ce que signifie ça ?

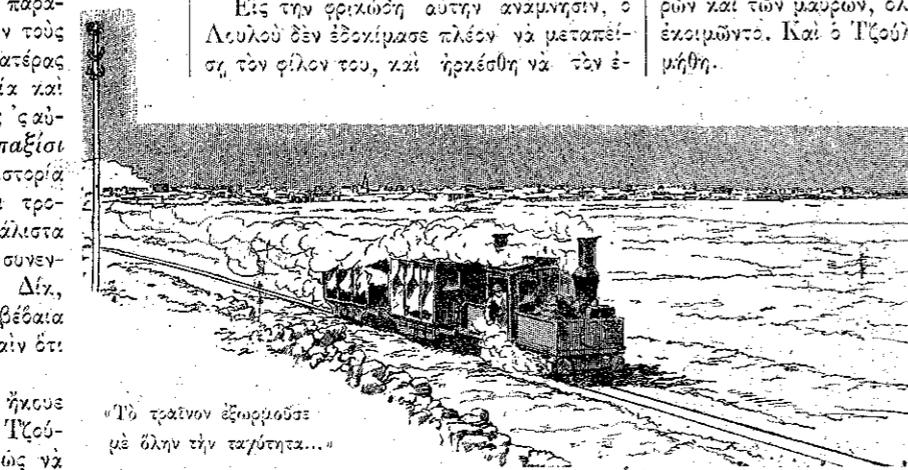
Ἀήλωσις : Αἱ λύσεις—ὡσαυθόποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, συνοδεύονται ὑπὸ ἐνὸς μόνον δικαλέπτου γραμματισμοῦ.

Δύσεις τοῦ 38ου φύλλου

α') Εἶνε 100 ἐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς σχηματίζεται ἀπὸ τὰς πτυχὰς τοῦ δεξιῦ μέρους τῆς γραβάτας του. — β') Μόσχα, Κροιστάνδη, Χαρκὼδη, Βαρσοβία, Βίλνα, Ρίγα. — γ') Ἀ bon entendeur salut.

Στηριγνύει εἰς τὸν παραστάτην, «ἀκούτακε τί ἐρίνετο εἰς τὴν αἴθουσαν».

Τὸ τραῖνον ἐξορμῶσε μετὰ ὅλην τὴν ταχύτητα...

